

Marie Kafková se narodila 19. 2. 1944 v Dolních Kralovicích. Její rodina (rodina Horálků) patřila mezi starousedlické rodiny z Kralovic. Vyrůstala zde společně se svým bratrem a se spoustou bratranců, sestřenic a kamarádů. Jako každá malá holčička v té době trávila hodiny a hodiny venku, kdy si hráli a byli prakticky celé léto venku. Ve svém volném čase jezdila na oblíbené kobylce, ale i pomáhala rodině s hospodářstvím a s živností. Rodiče paní Kafkové vlastnili v Kralovicích živnost, která byla velmi dobře zajetá, a dařilo se jim. Po druhé světové válce ale o živnost přišli a byli nuceni zaplatit dluh, který se se živností pojil.

Dolní Kralovice byly městem, které se pyšnilo nejen kostelem, zámek, nádražím, ale i školou. Do školy to Marie Kafková měla kousíček. Stačilo seběhnout dolů a byla ve škole. Paní Marie Kafková ráda vzpomíná na výuku ve škole. Ve škole se vařilo, a aby žáci neprochladli, topilo se v pilinových kamnech. Mezi oblíbené předměty patřil český jazyk. Spolužáci paní Kafkové pocházeli z Kralovic a blízkého okolí, se všemi měla pěkný vztah, i když by se našla výjimka. Jedna ze spolužaček paní Kafkové napíchala paní Kafkové do rohlíku špendlíky. Jak je vidět, některé věci se vůbec nemění.

Pěkný vztah měla paní Kafková i se svým bratrem, který si v průběhu dětství, ale zlomil kyčel a hrozilo, že nikdy nebude chodit. Díky obětavé péči maminky paní Marie, se ale nakonec uzdravil a mohl se vrátit k dětským hrám. Čas plynul a základní školu vystřídala střední škola v Ledči nad Sázavou, kam paní Kafková dojížděla pravidelně na mopedu. Po dokončení studia se vdala, narodila se jí dcera a pokračovala v životě v Kralovicích. Právě zde bydlela i v době, kdy Československem projížděl konvoj vojsk Varšavské smlouvy, tedy v srpnu roku 1968. Tehdy se jí její malá dcera na několik minut ztratila z dohledu. Ta se rozhodla jít zamávat procházejícím vojákům. Naštěstí vše dobře dopadlo a úleva po opětovném nalezení dcery byla nesmírná.

Již od 60. let 20. století se začalo více uvažovat nad možností vzniku nové přehradní nádrže na řece Želivka. Tento plán začal být realizován v roce 1965 a k úplnému dokončení došlo v roce 1972. Rodina paní Kafkové zůstávala v Kralovicích, které byly již velmi rozbořené, až do roku 1971. Život to byl složitý a všichni se snažili přenést co nejvíce stavebního materiálu na bezpečné místo, jelikož doufali, že se jim stavební materiál bude hodit na nový dům v Benešově. Bohužel téměř vše jim bylo ukradeno.

Svůj nový domov nakonec paní Marie Kafková s rodinou našla v Benešově, přestože přemýšleli nad stavbou rodinného domu i v nových Horních Kralovicích. Na místo, kde strávila tolik nezapomenutelných chvil (Dolní Kralovice) stále s láskou vzpomíná. Dříve jezdila do Vlašimi na srazy rodáků z Kralovic, postupem času ale srazů ubylo i rodáků ubývá.